

Tövbede kararlı olmak

İzmir'den 'Tövbekâr' rumuzlu okuyucumuz:
“Allah’a karşı küfür edenin tövbesi kabul olur mu? Gençken işlediğim bu günahtan dolayı çok pişmanım ve çok üzüntü içindeyim. Bu günahın kefâreti var mı? Lütfen açıkla mısınız?”

Küfür sözlükte örtmek, inkâr etmek, argoca bağırıp çağırarak gerçekleri örtbas etmek, Allah’ın varlığına ve birliğine inanmamak, Allah’a yakışmayan sıfatlar yüklemek, Allah’a şirk koşmak, dinsizlik, imansızlık, nimeti inkâr etmek, çirkin, ayıp ve kaba sözler söylemek, sövüp saymak mânâlarına gelir.

Bu fiillerin hepsi de günahdır. Fakat genellikle ayrı ayrı fiillerdir ve günah dereceleri de farklıdır. Allah’ı inkâr etmek ile sövüp saymak eşit dereceli günahlar değildir. Fakat her ikisi de Allah’ın gayretine dokunan, Allah’ın gazabını çeken günahlardır.

Ve fakat, her günah için de pişmanlık, nedâmet ve tövbe geçerlidir. Esâsen, tövbenin geçerli olmadığı bir günah yoktur. “De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.”¹ Âyeti bütün günahlar için bütün insanları kuşatıyor. Ne ki, insan tövbeye yaklaşıyor!

Oysa bizi her günah fiilimizde tövbeye çağıran bizzat Yaratıcımızdır. Diğer bazı âyetleri buraya almamızda yarar var: “Hepiniz Allah’a tövbe ediniz ey mü’minler! Tâ ki, kurtuluşa erebilesiniz.”²

“Bu kitap size gönderildi ki, Rabb’inizden af dileyin. Sonra günahlarınızdan vazgeçmiş olarak O’na dönün. O da sizi takdir edilmiş olan ecelinize kadar güzel bir şekilde yaşatsın. Ve her fazilet sahibine lütuf ve ihsanıyla mükâfâtını versin. Yüz çevirirseniz, muhakkak ki, ben büyük bir günün azabının size gelmesinden korkarım.”³

“Ey îman edenler! Allah’a tam bir ihlâs ile tövbe edin. Umulur ki Allah günahlarınızı bağışlar. Ve sizi altından ırmaklar akan Cennetlere koyar. O gün Allah’ın Peygamberi ve berâberindeki mü’minleri utandırmayacağı gündür.”⁴

“Kim günah işler ve tevbe etmezse, işte onlar zâlimlerin tâ kendisidir.”5

Peygamber Efendimiz (asm) buyuruyor ki: “Allah gündüz günahkârları tövbe etsin diye geceleyin elini açar. Gece günahkârı tövbe etsin diye gündüz elini açar. Tâ güneş batıdan doğuncaya kadar bu böyle devam eder.”6 “Kim, güneş batıdan doğmadan önce tövbe ederse, Allah tövbesini kabul eder.”7

Üstad Bedüzzaman Hazretleri makbul bir tövbenin formülünü şöyle açıklar: “Nefsini ittiham eden, kusurunu görür. Kusurunu itiraf eden, istiğfar eder. İstiğfar eden, istiane eder. İstiaze eden, şeytanın şerrinden kurtulur. Kusurunu görmemek o kusurdan daha büyük bir kusurdur. Ve kusurunu itiraf etmemek, büyük bir noksanlıktır. Ve kusurunu görse, o kusur kusurluktan çıkar; itiraf etse, afva müstahak olur.”8

Biz, geçmiş ve gelecek günahları bağışlandığı halde, günde yüz defa tövbe eden bir Peygamberin (asm) ümmetiyiz. Tövbe etmek bizim vazifemiz. Hulus-u kalbimiz ve samimiyetimiz nispetinde tövbemizin kabul edilmesini Rahmet-i İlâhiyeden umarız. Ümit kapısı açıktır ve ümit etmekle emr olunduk. Ümitsizlik bizim dinimizde yoktur.

Tevbe için en mühim adım, niyettir, kararlılıktır, pişmanlıktır, affedilmeyi cidden ummak ve istemektir, Allah’ın rızâsına tâlip olmaktır, bu amaca ulaşmak için harekete geçmektir, yöneliştir, Allah’a müteveccih olmaktır.

Tevbe için bir diğer önemli adım da; tövbeye ulaşmış ve amel-i salihde yoğunlaşmış bir “topluluk” içerisine girmek; bu toplulukla beraber ibâdet ve itaatte bulunmak ve bu “cemaati” terk etmemek; eski çevreye de dönmemektir.

Bizim, dünyanın kirinden, günahından, ufûnetinden, haramından ve mâlâyânî işlerinden kendimizi çekip alarak; Allah’ın adının anıldığı, tefekkür halinin yaşandığı, kalp ve aklımızın arındığı derslere “yönelişimiz” Allah katında makbule şâyân bulunuyor. Bu çerçevede, bizi günaha çeken çevreyi bırakıp; bizi ibâdet ve itaate yönlendiren câmia ile birlikteliğimize hız vermek hâlis tevbe için önemli bir adım teşkil etmektedir. Kötü alışkanlıklarımızı bırakma kudretini de yine, bu takva sahibi toplulukla birlikteliğimizde bulabiliriz.

Dipnotlar:

- 1- Zümer Sûresi: 53
- 2- Nûr Sûresi: 31
- 3- Hûd Sûresi: 3
- 4- Tahrim Sûresi: 8
- 5- Hucurat Sûresi: 11

6- Riyâzu's-Sâlihîn, 16

7- Riyâzu's-Sâlihîn,17

8- Lem'alar, s. 91